

Landsmødereferater. 27/9 84.

Nej til atomvåben,
Landsmødet d. 21.-23.9.84.,
Skive.

Kokkedal d. 21.9.84.

Kort beskrivelse af arbejdet p.t.
fra Undervisningsmaterialegruppen for gym. og hf.

Vi, dvs. Hedda Lundh, Anne Lindskov Hansen og undertegnede, barslede sidste efterår med et værk på 48 sider kaldet Første Trin..., Grundbog i tekstlæsning/Temahæfte om oprustning. Vi håber, at mange har kunnet bruge det. Her i 1984 har vi arbejdet på en stor antologi, som har den foreløbige titel Hvordan forholde sig?! Bogen skal rumme tekster som alle på hver sin måde beskæftiger sig med forskellige reaktioner vedr. oprustningen/atomkrigstruslen. Vi er i øjeblikket tæt på at have de nødvendige tekster. Men vi savner nordiske bidrag. Så hvis I skulle kende nogle, vil vi meget gerne høre fra jer!

Her er et udpluk af forfattere: Bohr, Einstein, Inger Christensen, Lægernes Recept, Sölle, Malurt, Kličé, Bo Green Jensen, Brecht, Panduro, Øberg, uddrag af Hvis krigen kommer, Corsarens udgave, m.m., m.m. samt billeder, tegninger og muligvis arbejdsopgaver. Vi skiber snart en ansøgning afsted. Antologien håber vi kan udkomme til foråret 1985.

Derefter har vi planer om et medieprojekt.

Udover arbejdet med undervisningsmateriale har vi været med som aktivister ved Påskemarchen 1984, forårskampagnen og agter da også at være med op til d. 27.10.84.

Mange fredelige hilsener fra
uvm.gr.f. gym. og hf. v.
Steen Hassing.

Steen Hassing.

Lokalgruppen i det internationale arbejde.

Sådan hed en gruppe under: "Ny kampagne eller fælles tema". lørdag mellem 10,30 og 12. Jeg oversvømmede gruppen med min lovprisning af følgende projekt, hvis indhold og baggrund her skal ridses op: For at få en større bredde i freesarbejdet, er det en fordel, at aktivisere andre grupper end de sædvanlige. Skive-projektet for international forståelse, er et sådant forsøg uafhængig af NTA men direkte arbejdende for, hvad vi osse vil: mellemløselig forståelse på det lave plan.

Ideen stammer vistnok fra England og dets formål er: 1) at opmuntre til at sætte ens egen ideer om en moderne verden ind i et globalt sammenhæng. 2) At frembringe en viden om sociale og kulturelle ligheder og forskelle samt bidrage til international forståelse og samarbejde.

Delmålene er: at opmuntre til personlig kontakt mellem fagfæller (udlærte som læringe, studenter osv) i Danmark og andre lande igennem brevveksling, besøg og udveksling af relevant fagligt materiale. 2) at gøre deltager bedre egnende til at fremme international forståelse og udvikle metoder til at iagttage kulturer i andre lande. 3) At engagere så mange som muligt.

Ovenstående er udledt af beskrivelsen for det lokale projekt, der løber mellem det lokale Lærerseminarium + øvelsesskolen samt et seminarium i Novgorod/USSR. Men der er vel intet der taler imod, at andre faggrupper i vort samfund tager ideen op. Resultatet har hidtil været, at vi på udvekslingsbasis nu har besøgt vore venner derovre 2 gange og til marts er de her for 2. gang. Når et projekt-besøg aftales overtager værterne alle udgifterne efter ankomsten. Derfor kunne vi lave en 10-dages tur til Leningrad-Novgorod-Moskva for 2000 kr og 500 i lomme penge samt nogle spændende oplevelser !

Projektet er selvfølgelig ikke målrettet mod USSR, men er universel. P.t. har vi et lignende projekt løbende med et seminarium i Skotland. Der er ingen copy-right, - man begynder med et pænt brev-papir med hoved og lignende. Desuden formålet trykt - også på udenlandsk. Og så går man ellers i gang med egen eller andres sprogkyn-dighed og gå-på-mod ! Vejen om ad en ambassade som kontaktformidler kan være én måde. Den direkte henvendelse en anden. Men det kræver arbejde ! Selv håber vi på, at få Novgorod som venskabsby. Men også lokalpolitisk skal dette forberedes.

Inden afrejsen mødtes vi nogle gange. Lærte et par vendinger og det kyrilliske alfabet. Sammensatte en sangbog. Oprettede et lille "orkester". Indsamlede gaver at overrække osv osv.

Rejsens forløb skal der ikke her berettes om, - men det var en fantastisk tur !

- Så er jeres gruppe så stor, at nogle vil have lidt ekstraordinært som livsterapi (sådan kan det nemlig ende) - så er ovenstående selve ideen !

..... De første breve og pakker er begyndt at indløbe, fotos udvekslet, den sidste russiske te drukket. Jo, der er sat noget igang !

Frank/Skive

ALTERNATIVT FORSVAR:

Et forsøg på at referere hovedtræk af debatten.

Oplæg ved Asger Jørgensen, Nta Århus på arbejdsgruppens vegne:

Arbejdsgruppen er kommet med et enigt oplæg, da deltagernes synspunkter i høj grad viste sig at være sammenfaldende.

3 vigtige elementer ved et alternativ er-

1. Et brud på blokpolitikken. Vi må ud af det nuværende NATO og USA og USSR må trække deres respektive styrker hjem fra Europa.
2. Nedrustning. I særdeleshed fjernelse af masseødelæggelsesvåben.
3. Krigsforebyggelse. Det alternative forsvar virker spændingsafledende.

Det blev fremhævet, at danskerne har en legitim ret til at forsvare sig - en forsvarsvilje.

Det gode forsvar defineredes som det at have magt over sig selv, men ikke over andre. Vi må altså ændre vores opfattelse af forsvaret og den dertil hørende politik. Som eksempel på at dette endnu ikke er sket nævntes militærfolks idéer om et stærkt konventionelt forsvar med tilhørende offensive doktriner og styrker a la rapid deployment force.

Til slut foreslog Asger, at vi indtil næste landsmøde skal diskutere videre i lokalgrupper og i ekstraposten med henblik på en mere konkret stillingtagen til forsvarsforlig mv. Det blev nævnt at Agrell og en tysker (Horst Ahlfeldt?) har udarbejdet forslag til alternativt forsvar.

Flemming Sørensen fortsatte med at omtale den nye forsvarsordning, som han fandt indeholdt visse positive elementer. Der er ved at ske nogle bevægelser i forsvaret. Eksempelvis var søværnet på vej til at blive mere defensivt. Folk som Gråbæk og repræsentanter fra fredsbevægelsen bør være med når folketinget nedsætter forsvarspolitiske udvalg.

Vores historiske vilje og ikke den strategiske placering ved Østersøens udløb skal bestemme DK's sikkerheds-, udenrigs- og forsvarspolitik.

Efter disse indlæg kom der gang i meningsudvekslingen:

Bjarne Bonne fandt det livsfarligt for bevægelsen at acceptere den borgerlige indvending, at vi har brug for et alternativt forsvar. Alternativet til atomvåben er ingen atomvåben.

Jørn Boye Nielsen anførte at endemålet er en ikkevoldelig verden, men at USA og Sovjet er en konventionel trussel. De har stået bag de fleste voldelige konflikter siden den 2. verdenskrig. Begyndelsen må være at vi afskaffer de offensive våben.

Michael Kraft spurgte Bonne om ikke han mente, der var en trussel fra USA og Sovjet. Om militarisering af samfund sagde han, at det ikke er kvantiteten af militær der afgør om et samfund er militariseret.

Gitte Hesselmann fandt det umuligt at skelne mellem offensive og defensive våben. Det interessante er hvilken strategi våbnene indgår i. Det er svært at gennemføre et alternativt forsvar med den nuværende regering- samfundssystem, fordi et sådant forsvar kan indrettes på at bekæmpe landets egen regering.

Jørgen Kjær roste oplægget. Civil modstand skal udvikles sideløbende med udviklingen af et militært defensivt forsvar. Der er megen strukturel vold i vort samfund. Dette samfund må nedbrydes før det er muligt at gennemføre et alternativt forsvar. Endelig mente Jørgen at oplægget i for høj grad skelner mellem befolkningers og regeringers hensigter f.x i Østeuropa (s.15).

Judith Winther: Vi skal ikke fastholde fjendebilleder- det gør vi ved at tale alternativt forsvar. Vi skal ændre verden så krig bliver umulig i vore samfund.

Lars: De nye A-våben opstilles ud fra en syg logik, der intet har med forsvar at gøre. Vi skal protestere på vort oprindelige grundlag.

Jeppe (John Jeppesen) tilføjede at vi først og fremmest skal ud af NATO. Det er ikke nok at protestere mod A-våbnene.

Asger J. fandt at Flemming S. var for optimistisk med hensyn til hans vurdering af et alternativt forsvars styrke, omend dette skulle være troværdigt overfor såvel landets egen befolkning som overfor en evt. aggressor. Det skal være:

Defensivt, decentralt og med en vis forsvarsevne.

Bjarne B. kunne ikke se det store i forsvarsforliget og sagde at det ikke kun handler om procenter, men også om integration i NATO.

Michael K. kunne ikke som Bjarne se nogen hindring i at vi går ind for en atomar afrustning samtidig med at vi arbejder for et alternativt forsvar.

Flemming S. fastholdt at Danmark hverken kan eller skal flygte. Vi skal tage stilling til vores situation og om nødvendigt forsvar os.

Troels Toftkær mente at et selvstændigt, alternativt, dansk forsvar forslår som en skrædder i helvede. Så er det måske bedre at undvære? Politiske foranstaltninger er nok så vigtige.

Michael Kraft svarede til denne saftige bemærkning, at det er nødvendigt at fastholde det europæiske perspektiv på tingene. Han forestillede sig en udvikling henimod alternative forsvar i en række europæiske lande.

Referat af Sammen, NTA Skole.

Om Nej til Atomvåbens struktur og udvikling.

Af Søren Kappel Schmidt, Skive lokalgruppe.

På det nys overståede landsmøde havde jeg lejlighed til at komme med et indlæg om NtA's struktur og udvikling. Jeg skal her forsøge at gengive det vigtigste i håb om, at det kan bringe lidt afklaring.

Som alle gamle støtter ved, startede bevægelsen (foreningen) op som en specifik reaktion på NATO's planer om opstilling af 572 mellemdistanceraketter. Omend bevægelsen i sit grundlag opererede med en bredere opfattelse af de forsvars- og sikkerhedspolitiske problemstillinger, var kampen mod de 572 raketter og NATO's dobbeltbeslutning dog det samlende element.

Det var en forholdsvis enkel sag at mobilisere på. Mistilliden til beslutningstagerne gjorde det nemt for fredsbevægelsen at opnå tilslutning til kritikken af raketopstillingen. Der var optimisme og tro på at det nyttede.

Vi har vel lov at sige, med den seneste udvikling i SD og fagbevægelsen in mente, at anstrengelserne til en vis grad har båret frugt, allenfalds i Danmark, omend hovedmålet at forhindre raketopstillingen ikke blev nået.

Alt i alt må vi sige at behandlingen af vort atomsyge samfund hidtil har vist sig utilstrækkelig. Patienten vedbliver stædigt at skramte. Det uheldige heri er vist alle bekendt.

Fredsarbejdet er blevet stedse vanskeligere at håndtere. Der er en tendens til en bredere reaktion på oprustningen som sådan, specielt mod masseødelæggelsesvåben og hurtige præcisionsvåben uanset hvilken type våben det iøvrigt måtte være. Også de tilhørende operative doktriner air/land battle og air/land battle 2000 har påkaldt sig interesse. Endelig er vi begyndt at reagere på supermagtsinterventioner eksemplificeret ved Afghanistan og Nicaragua. Medtager vi for god ordens skyld debatten om alternative forsvarsformer og det danske afstemningsmønster i FN må det vist være klart, at det er blevet en kompliceret sag at engagere sig i fredsarbejdet.

Det er der i og for sig ikke noget galt i. Sådan må det være. Men det giver alligevel anledning til overvejelser om bevægelsens evne til at klare belastningen.

I det følgende vil jeg prøve at redegøre for tre modsætningspar, som for mig at se tegner det "rum" vi opererer i.

1. ENHEDSFREDSBEVÆGELSE kontra ALLIANCEFRI FREDSBEVÆGELSE.
2. PACIFISTISK BEVÆGELSE kontra PRAGMATISK BEVÆGELSE
3. FORVENTNINGENS GLÆDE kontra LANGVARIG KAMP.

Vores problemer med at orientere os i forhold til det første modsætningspar har vi i frisk erindring her ovenpå FN-ugens demonstrationer. Skal vi satse vore sparsomme kræfter på "enheden" -den snart rituelle massemobilisering omkring enkle paroler på forud fastlagte datoer, eller skal vi for alvor i gang med at søge vore samarbejdspartnere overalt hvor supermagternes hegemoni anfægtes, det være sig herhjemme eller i udlandet.

Mon ikke landsmødet antydede at der er en bevægelse i gang hen imod det sidste, med større vægt på det internationale arbejde.

Mange af os har et mere eller mindre klart formuleret pacifistisk udgangspunkt. I kritikken af oprustningen kan det være et udmærket sted at hente den nødvendige "åndelige næring". For mig at se, er det snarere her end i den egentlige angst for atomkrigen, vi får vore kræfter.

Hvor smukt det end kan tage sig ud, er det dog lidet bevedt, når beslutningstagerne på tinge skal påvirkes. Og på valgstedet er det stadig de pekuniære overvejelser der tæller.

Trods den udbredte kritik af atomoprustningen er der stadig massiv opbakning bag NATO-medlemskabet. Man føler et behov for et forsvar med rygdækning fra vest. Skal den nød knækkes ender man uvægerligt i en forpligtende debat om Danmarks forsvars- og sikkerhedspolitik, herunder også det militære forsvars ordning og omfang. Kommet dertil er det nok et spørgsmål om pacifistens slidte cowboybukser kan holde?

Det tredje modsætningspar er det svært at få hold på. Det er i høj grad et spørgsmål om såvel sindelag som sindsstemning hvilken af de to poler man på et givent tidspunkt hælder til. I de mest begejstrede øjeblikke synes det som om forventningen om et snarligt gennembrud til tusindårsriget kan få folk til det utroligste:

"Vabler i rumpen fjerner bomben" lød en begejstret parole udslynget fra cykelryg over den jyske hede i den varme sommer '84.

Forventningens glæde på trods af al køligt overlæg er ikke at foragte. Det giver fantasifulde og engagerede aktioner. De nøgterne indvendinger skal jeg ikke trætte med her. Blot påpege at det er nødvendigt at vi også mestrer modsætningen. Den langvarige kamp med de våben vi finder det rigtigst at bruge. Uden udsigt til andre sejre end det at bevare muligheden for at kæmpe videre.

Og det er da også meget sjovt.

Det var lidt om strukturen sådan set indefra og lidt om de problemer vi udvikler os ind i. Helt konkret tror jeg at mange lokalgrupper har svært ved at finde sig selv heri. Nogle giver helt op, andre vælger en nem løsning i byens fredssamarbejde. Der er altså behov for-

- at vi tilbyder dem hjælp.
- at vi opretter nye hvor de gamle slap.

Jeg håber vi finder veje dertil, blandt andet på Vestbælt mødet og også helst på koordineringsmødet i København.

GRUPPEREFERATER* fra søndagens debat.

LOKALGRUPPENS ORGANISATION OG OPGAVER.

Vi startede med en runde hvor lokalgrupperne fremlagde det lokale arbejde, problemer, planer.

HELSINGØR

Helsingør som atomvåbenfri zone. Uddeling af oplysningsskemaer i udvalgte, repræsentative gader. Derefter foretages der afstemning for/imod hos befolkningen i de udvalgte gader. Efter afstemningen, hvor vi håber at få flertal for atomvåbenfri zone, rejses kravet til kommunalbestyrelsen om at vedtage at gøre Helsingør til atomvåbenfri zone. Vigtigt at gå først til befolkningen.

Desuden har vi produceret en pjece om Helsingør i atomvåbenkapløbet, hvor vi har undersøgt militære installationer i området.

ÅRHUS

Planlægger en tema-aften om forstærkningsaftalerne og en om Norden som atomvåbenfri zone. Planlægger at mødes en lørdag for at få overblik over det kommende arbejde.

Chr.havn

Chr.havn som atomvåbenfri zone. (Sammen med fredskomiteen). Undersøge hvad Holmen betyder militært. Hvad er der af civile forsvarsforanstaltninger?

Har været sammen en week-end med studiekredsarbejde.

Planlægger høringer om Ravnstrup og forstærkningsaftalerne.

FREDERIKSHAVN

I forbindelse med nordisk kulturuge arrangeres en høring om Norden som avfz.

VÆRLØSE

Fredsgruppen er både medlem af samarbejdskomiteen og NtA. Mødes en gang månedligt. Modtager information fra begge grupper og vælger så hvad de vil arbejde med og hvilke møder de vil deltage i. Uddeler materialer fra begge grupper.

Arr. ROCK for freden (for de unge). Stor succes.

Har vist TV-serien: Slip freden løs.

SILKEBORG

Det kan være et problem at få læst nødvendigt stof. For at sætte sig ind i forstærkningsaftalerne inviterede gruppen til internt brug en fra Århus med forstand på disse til en aften. Folk fra de andre fredsgrupper blev inviteret.

Fast: 3 arr. om året.

GENERELT I LOKALARBEJDET:

DET ER VIGTIGT: at ha' et overordnet tema og kontinuitet i arbejdet. M.h.t indslusning af de nye: Man skal ha' noget at sætte dem i gang med. Værløse sørger til hvert møde for, at der er et punkt hvor men efterlyser aktivister. Chr. havn sørger for at en gl. aktivist "adopterer" en ny.

EN GOD IDE: Af og til at have længere tid end et aftenmøde: En lørdag eller en Week-end.

LOKALGRUPPENS OPGAVE: Vise ansigt i lokale sammenhænge.

HUSK AT: referere fra lokalgruppen til ekstra-posten. Opfordre NtA'ere til at holde ekstra-posten.

ref: BARBARA og CHARLOTTE

GRUPPEARBEJDE VEDR. EMNEGRUPPER:

Der blev indledningsvis orienteret om undervisningsmaterialegruppen for folkeskolen mv. Positive og negative erfaringer med emnearbejde.

Vi fandt det påkrævet med en sanering og/eller genopretning af eksisterende nødvendige emnegrupper. Listen i kvartalsavisen revideres.

Opfordring til provinsen om at holde tættere kontakt med kontoret vedrørende aktuelle sager, nyheder etc. for at styrke især bladets aktualitet.

Angående bladet iøvrigt synes vi, indholdet er for internt orienteret "træt". Det skal være et udadvendt og opsøgende blad, der skal "sælge" NtA's synspunkt og ikke så meget være et internt blad. Det må gerne være lidt EKSTRABLADSAGTIGT. Bladet burde jævnligt indeholde en dialog med/artikler om andre fredsopfattelser/ evt. modstandere.

Et koordineringsmøde i provinsen vil især være godt om det omfatter diskussion af/ forberedelse af konkrete opgaver (landsdækkende kampagner etc.), demonstrationer.

For eksempel kunne en lokalgruppe indkalde når de synes der er behov.

Der bør evt. oprettes en interessegruppe omkring DDR/BDR.

GRUPPEARBEJDE VEDRØRENDE EKSTRAPOSTEN og KVARTALSAVISEN:

EKSTRA POSTEN: Den er for dårligt trykt, det gør den for svær at læse. Der må tages højde for postvæsenets udsendelsestid for tryksager i forbindelse med deadline. Lokalgrupper opfordres til at bruge EKSTRA POSTEN mere og sørge for at alle aktivister får mulighed for at læse den.

KVARTALSAVISEN: Forslag til at man i god tid oplyser om det næste tema, så flere får mulighed for at komme med indlæg.

Forslag til at man i næste nr. laver en liste til at skrive nye abonnenter på.

Forslag til at både EKSTRA POSTEN og KVARTALSAVISEN skriver om noget som kan give idéer til aktiviteter og aktivitetsformer.

Forslag om at der i hvert nr. er noget, der fortæller hvad NtA er og hvorfor vi har vores egen avis og ikke er med i fredsavisen. Evt. en fast side der går igen. Det er vigtigt at få fortalt, at man i NtA diskuterer tingene og at man ikke arbejder ud fra en fælles enighed, fordi vi hele tiden vil holde liv i diskussionerne og komme videre.

ref: Lene Overbye, Alb.

Diverse landsmødevedtagelser.

Regnskabet blev vedtaget. Der var opfordring til at bringe en lidt grundigere orientering om, hvad pengene var blevet brugt til.

Et forslag om at holde sabbatår fra de store demonstrationer blev forkastet. Det ville være at overlade initiativet til DKP og samarbejdskommitteen.

Det gav anledning til en runde hvor lokalgrupperne gjorde rede for deres arbejde med demonstrationen den 27/10. Meget er skrevet og sagt om dette, hvorfor jeg nøjes med at referere et hovedindtryk: Næsten overalt havde der været problemer med at få ordentlige paroler med i det fælles grundlag. Nogle steder var der så parolefrihed, andre steder deltog NtA trods manglende indflydelse. I Odense afstod man fra deltagelse i demonstrationen.

Der blev opfordret til hurtigst muligt at starte debatten om påskemarch 85 for at vi kan få bedre indflydelse til den tid.

Flensborg NtA markerede sig ved at berette om et godt samarbejde med Sønderjyske fredsgrupper. I den tyske fredsbevægelse spiller DKP en stor rolle, fortalte de.

Det blev vedtaget at fastholde vort fulde navn:

-Nej til Atomvåben, nedrustning nu, for global sikkerhed-hvilket det så vil være en idé at fremhæve i ord og handling.

NtA's 5 års fødselsdag nærmer sig. Der var aktivitetsforslag spændende fra sørgehøjtid til sejrsfest for det hidtil opnåede.

Opsamling og afslutning på landsmødet.

Pjecegruppen barsler med et værk om forstærkningsaftalerne.

Gitte Hesselmann opfordrede til aktioner og oplysende aktiviteter i forbindelse med en konference om Norden som atomvåbenfri zone, som afholdes på Chr.borg den 23-24 nov.

Der var debat om sammensætningen af delegationen til Sovjet. Den skulle sammensættes med skyldig hensyntagen til utallige rimelige kriterier og være:

- udadvendt oplysende efter hjemkomsten
- rede til at opsøge uofficielle fredsgrupper i Sovjet.

NtA'ere kan fortsat udtale sig om hvad som helst, blot det er i overensstemmelse med grundlaget. Angiv navn og gruppe når det sker hertillands.

International gruppe søgte opbakning og fik det. Gruppen har fået tilgang af nye gode kræfter.

Det blev besluttet at etablere et møde for lokalgrupper vest for storebælt. Vestbæltmødet kaldet. Læs herom i referatet fra dette møde, afholdt 10 nov. Næste møde 5 jan. Kontakt evt. NtA Århus for nærmere oplysning. 06-128933.

Næste landsmøde afholdes af Christianshavn, somewhere over there. Efter forlydender i Ekstra Posten første Week-end i februar.

Vi glæder os til et inspirerende gensyn.

referat af Søren,
NtA-Skive.

Østerbro lokalgruppe

Vi er i øjeblikket ca 15 aktivister i lokalgruppen og holder gruppemøde på skift hos hinanden hver tredje uge. Vi prøver at holde en rimelig balance mellem lokale aktioner her på Østerbro og større københavnske NTA-arrangementer. Somme tider går vi på gaden i bydelen og sælger materialer. Desværre byder Østerbro ikke på særligt gode steder til den slags, men 1.maj i Fælledparken er årets lyspunkt, hvor vi 5 timer kan tjene over 2000,- kr. ganske vist mere på kaffe og kage end på oplysende materiale.

Supermagternes ambassader ligger her på Østerbro, så der har vi arrangeret flere fakkelvagter bl.a. for at protestere mod de forfulgte fredsaktivister i Øst. Vi har også prøvet at danne en tillidskæde af mennesker mellem USSR,s og USA,s ambassader.

I maj måned arrangerede vi sammen med andre fredsgrupper på Østerbro et offentligt møde om fredsvagterne i Nicaragua, hvor Erik Stnus, selv fredsvagt, kom og fortalte. Der kom ca 30 tilhørere til mødet.

De sidste par måneder har vi enrgisk forsøgt at få et dagligstuemøde i stand med de lokale socialdemokrater for at snakke med dem om deres holdning til atomvåben og fredsbevægelserne, men det er blevet udskudt flere gange og kommer nu formentligt til at foregå i oktober.

Desuden deltager vi i de store fredsdemonstrationer i København, i forarbejdet og som fodtuder. I påskemarchen i foråret lavede vores teatergruppe tre symbolske og forhåbentligt morsomme optrin på forskellige steder for alle marchens deltagere. Vi deltager også i andre fælles københavneraktiviteter som f.ex. de månedlige københavnermøder, hvor folk fra de forskellige lokalgrupper i Storkøbenhavn mødes. For at stimulere folks interesse for at møde op til disse møder er vi nu begyndt at starte med hyggelig fællesspisning hjemme hos en af os før vi sammen drager af sted til mødet. På københavnermøderne planlægges større aktioner, således har vi bl.a. prøvet på den internationale fredsdag d. 21. juni at stå op ved 5-tiden om morgenen for at tage S-toget ned til de sydlige stationer i københavnsområdet og uddele kampagnematerialer. Nogle af os har også deltaget i den tavshed-for-fred-rundkreds, der har stået på Kultorvet hver fredag i en lang periode.

Vi har på det sidste mærket en vis afmatning i folks interesse for fredsarbejdet, og antallet af aktivister er også skrumpet ind. Vi vil derfor nu prøve at gøre mere ud af at få nye

mennesker ind i gruppen og regner med at afholde en introduktions - aften her i efteråret.

Et andet problem er at vores møder altid bliver fyldt med meddelelser og praktiske foreberedelser, så vi sjældent får talt teoretisk om problemerne i rustningskapløb og militarisme. Der har dog hele tiden været et ønske om at gøre noget mere ud af denne side også, så nu tegner vi at nedsætte en studiegruppe til at tage sig af det.

Og måske skulle vi også lige nævne at en søndag i august lod fredsarbejde være fredsarbejde og sprang på cyklerne og tog på skovtur til det grønne vestamager (tidligere militært øvelsesområde). For at lokalgruppen kan fungere godt synes vi, at det er nødvendigt, at vi også somme tider laver sådan nogle ting sammen, så det ikke bare bliver fredsarbejde det hele.